

Μητροπολίτης Πειραιώς: Η ζωή του πιστού είναι μια αντιστροφή στο ρεύμα του ποταμού της αμαρτίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Καμινίων ιερούργησε χθες Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου (21 Σεπτεμβρίου 2025) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας, επεσήμανε πως ο Χριστός «έγινε ένας από εμάς, άνθρωπος, για να μας οδηγήσει στην απολεσθείσα ωραιότητα, στην ομορφιά που χάσαμε, στην αγάπη που προδώσαμε, στην αλήθεια που λησμονήσαμε».

«Αυτά τα τρισμέγιστα δεν τα επέβαλε, αλλά τα προέβαλε», υπογράμμισε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας πως «σήμερα ο Ευαγγελικός Λόγος καταγράφει αυτή την αιώνια αγαπητική πρόσκληση του Κυρίου. “Όστις θέλει όπισω μου έλθειν, άπαρνησάσθω έαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι”. Να λοιπόν η πρόσκληση που απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως. Ο Θεός δεν επιβάλλεται σε κανέναν. Δεν επιδιώκει ο Πανάγιος Θεός να υποτάξει τον άνθρωπο. Δεν θέλει υποταγμένους ανθρώπους. Δεν θέλει δούλους, αλλά ελευθέρους, γιατί Εκείνος έδωσε στον άνθρωπο τη θεόσδοτη ελευθερία. Εκείνος του προσέφερε το “κατ’ εικόνα”, που ένα εκ των θεμελιωδών στοιχείων του είναι η ελευθερία, η αυτεξουσιότητα του ανθρώπου».

«Ο Θεός έρχεται να κηρύξει όχι την αγάπη της δυνάμεως, αλλά τη δύναμη της αγάπης», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «δεν μπορείς να υποχρεώσεις τον άλλο να σε αγαπήσει. Δεν μπορείς να επιβάλλεις την αγάπη. Την προβάλλεις και αν κάποιος θέλει την αποδέχεται». Και συνέχισε: «Είναι, λοιπόν, θέμα ελευθερίας η αγάπη. Για αυτό και ο Θεός δεν επιβάλλει να Τον αγαπούμε. Εκείνος μας αγαπά χωρίς όριο. Και το αποδεικνύει, γιατί η αγάπη Του ανεβαίνει στο Σταυρό. Είναι μία σταυρωμένη αγάπη. Είναι μία ματωμένη αγάπη. Είναι μία αγάπη που δεν έχει όριο».

Στη συνέχεια θέλοντας να εξηγήσει τη φράση “άπαρνησάσθω εαυτὸν”, υπογράμμισε πως αυτό «σημαίνει να αρνηθούμε τον εαυτό μας ως αξία και βασιλεία του κόσμου τούτου. Ως σαρκικό μέγεθος. Ως πραγματικότητα η οποία ξεκινάει και τελειώνει στο χώμα, στη φθορά. “Απαρνησάσθω εαυτὸν”, σημαίνει να αρνηθούμε την εμπάθεια, την κακότητα, την φαιδρότητα, τη σαρκικότητά μας». «Μας καλεί ο Κύριος να αρνηθούμε αυτή την αγάπη στον εαυτό μας και να μην θεωρούμε ότι είναι ο εαυτός μας η πηγή της οικουμένης, το κέντρο του κόσμου», συμπλήρωσε, εξηγώντας πως «ο εαυτός μας είναι γήινος και αλίμονο εάν αυτό που είμαστε χωματοποιήσει και την ψυχή μας. Τα πάθη ακριβώς αυτό κάνουν: χωματοποιούν την ψυχή και ο άνθρωπος γίνεται όλος χωματένιος, σαρκικός. Και βλέπετε υπόκειται στα πάθη της απληστίας, της φιλαυτίας, της φιλαργυρίας, του εγκλήματος με κάθε τρόπο και μέσο».

« “Απαρνησάσθω εαυτὸν” σημαίνει να αρνηθούμε ότι είμαστε εμείς ο θησαυρός», επεσήμανε στη συνέχεια, υπογραμμίζοντας με έμφαση πως «δεν είμαστε ο

θησαυρός. Είμαστε οι αγωνιζόμενοι για τον θησαυρό. Όταν αρνηθούμε, λοιπόν, τον εαυτό μας και θεωρήσουμε ως θησαυρό τον Πανάγιο Δημιουργό της Ζωής, τον Κύριό μας, τότε πράγματι ακολουθούμε τον Χριστό».

Ο Σεβασμιώτατος σε άλλο σημείο αναφέρθηκε στη φράση «΄αράτω τον σταυρόν αυτού», τονίζοντας πως «δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει ένα βάρος, μία δυσκολία, ένα πρόβλημα. Δεν υπάρχει κανείς».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του συγκεφαλαίωσε και επεσήμανε: «Αφού βαδίσουμε μαζί με τον Κύριο, απαρνηθούμε τον κακό εαυτό μας και θεωρώντας ότι Εκείνος είναι ο θησαυρός και όχι τα πάθη μας και οι αμαρτίες μας και αφού σηκώσουμε με γενναιότητα τον προσωπικό μας πειρασμό, τον προσωπικό μας σταυρό και αφού βαδίσουμε πάνω στα δικά Του ίχνη τα ματωμένα, με αυτόν τον τρόπο σταυρωνόμαστε μαζί με τον Κύριο». «Αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας όπως τον διαγράφει το σημερινό Ευαγγέλιο και ο σημερινός Απόστολος: “Χριστώ συνεσταύρωμαι, ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός” », συμπλήρωσε.

«Για αυτό έχουμε κληθεί και για αυτό βαπτιστήκαμε στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Για να γίνουμε σύμμορφοι και σύσσωμοι και σύναιμοι με τον Χριστό». «Ο Θεός μας αγαπάει χωρίς όρια. Καλούμεθα και εμείς να ανταποδώσουμε αυτή την αγάπη με την προσωπική μας συσταύρωση με το Χριστό. Η ζωή του πιστού δεν είναι απροϋπόθετη. Δεν είναι μια επανάπαυση στα πάθη, αλλά είναι μια αντιστροφή στο ρεύμα του ποταμού της αμαρτίας», είπε καταλήγοντας.

